

LÀM TỐT VIỆC NHẬN XÉT
PHÂN LOẠI CHI BỘ, ĐẢNG BỘ CƠ SỞ, TỔ ĐẢNG
VÀ ĐẢNG VIÊN "BỐN TỐT"

HÀ BẮC

Mấy năm qua, chúng ta đã lựa chọn được nhiều chi bộ, đảng bộ cơ sở và đảng viên "bốn tốt". Nhiều nơi đã chú ý hướng dẫn các đảng bộ cơ sở và chỉ đạo chặt chẽ công tác nhận xét, phân loại chi bộ, đảng viên. Nhưng nhìn chung, việc này còn có nhiều thiếu sót.

Chúng tôi thấy cần góp ý một số ý kiến sau đây:

Nhận rõ ý nghĩa quan trọng của vấn đề:

Cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" nhằm rèn luyện lập trường giai cấp vô sản, nâng cao trình độ chính trị, tư tưởng và năng lực lãnh đạo cho toàn thể cán bộ, đảng viên; kiện toàn và phát huy vai trò lãnh đạo toàn diện, tuyệt đối của tổ chức cơ sở của Đảng. Kinh nghiệm mấy năm qua cho thấy rằng: muốn phát huy tác dụng to lớn của cuộc vận động, các cấp ủy cần chỉ đạo chặt chẽ, trong đó sáu tháng một lần, phải kết hợp với việc mở đại hội Đảng ở cơ sở, kết hợp với việc tổng kết, sơ kết các cuộc vận động lớn về sản xuất, chiến đấu mà nhận xét, công nhận chi bộ, đảng bộ cơ sở và đảng viên "bốn tốt". Đây là dịp để cấp ủy và đảng viên ở cơ sở kiểm điểm sâu sắc mọi mặt công tác lãnh đạo và xây dựng, củng cố chi bộ và đảng bộ mình; từ đó đánh giá đúng chỗ mạnh, chỗ yếu của mình, xác định phương hướng vươn lên về mọi mặt; đưa chi bộ, đảng bộ mình tiến lên không ngừng. Việc nhận xét, công nhận chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" cũng là dịp giúp cho đảng ủy cấp trên nắm vững tình hình từng tổ chức cơ sở đảng thuộc địa phương, ngành mình, có kế hoạch xây dựng, củng cố, không ngừng nâng cao chất lượng lãnh đạo của chi bộ đảng bộ cơ sở.

Việc nhận xét, phân loại chi bộ, đảng bộ cơ sở và đảng viên "bốn tốt" còn là một dịp để chúng ta đẩy mạnh phê bình tự phê bình, làm cho

sinh hoạt này đi vào nền nếp, thật sự trở thành động lực thúc đẩy sự phát triển và trưởng thành của tổ chức đảng. Nó làm tăng thêm sự đoàn kết nội bộ trên cơ sở nhất trí cao hơn về phương hướng phấn đấu, đường lối chính sách và nguyên tắc tổ chức của Đảng. Thông qua phê bình tự phê bình mà đưa công tác giáo dục chính trị, tư tưởng gắn liền với thực tiễn sản xuất, chiến đấu và công tác.

Việc nhận xét, phân loại chi bộ, đảng viên "bốn tốt" lần này đến vào lúc chúng ta vừa làm tốt hội nghị tổng kết ba năm tiến hành cuộc vận động xây dựng chi bộ và đảng bộ cơ sở "bốn tốt". Hội nghị đã rút ra những bài học kinh nghiệm rất thiết thực, bổ ích và chỉ ra phương hướng nâng cao chất lượng và đẩy mạnh cuộc vận động tiến lên một bước mới. Chúng ta cần vận dụng các kinh nghiệm này, và quán triệt phương hướng đã vạch ra, để nhận xét phân loại được tốt hơn, chặt chẽ hơn. Mặt khác, cần thông qua việc nhận xét phân loại này mà quán triệt thêm một bước những kinh nghiệm xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" của Trung ương và của các địa phương.

Căn cứ vào điều kiện cụ thể và quán triệt toàn diện bốn yêu cầu trong việc nhận xét, phân loại.

Bốn yêu cầu của cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" là những yêu cầu nhất thiết phải phấn đấu của các tổ chức đảng và đảng viên ở cơ sở. Một chi bộ hay đảng viên "bốn tốt" là phải đạt được cả bốn yêu cầu đó, phải trưởng thành một cách toàn diện. Không thể có chi bộ, tổ đảng, đảng viên "ba tốt", "hai tốt" v.v... Vì vậy, khi nhận xét, phân loại chi bộ, đảng bộ cơ sở, tổ đảng, đảng viên phải xem xét một cách toàn diện cả bốn yêu cầu, không thể tách rời hoặc hạ thấp một yêu cầu nào; không nên chỉ chú ý đến hai yêu cầu đầu mà bỏ qua hoặc coi nhẹ hai yêu cầu sau. Kinh nghiệm cho thấy, nếu chỉ chú ý đến thành tích trước

mất về sản xuất, thực hiện nghĩa vụ thu mua lương thực, coi nhẹ và làm không tốt công tác quân chúng và công tác xây dựng Đảng, thì những thành tích giành được chỉ là tạm thời, không lâu bền, vững chắc, và hạn chế. Hơn nữa, trong thực tế, nếu đi sâu phân tích thì không thể có chi bộ, đảng bộ nào thật sự làm tốt yêu cầu này mà không đồng thời làm tốt các yêu cầu kia.

Vừa qua, nhiều nơi khi nhận xét phân loại và xét duyệt chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt", đã không đi sâu xem xét đầy đủ và toàn diện các yêu cầu, thường chỉ nhìn qua biểu hiện bề ngoài, thấy một, hai mặt tốt (chưa phân tích rõ nguyên nhân) đã cho là đạt yêu cầu "bốn tốt". Đó là lý do quan trọng để giải thích tại sao có nhiều chi bộ sau khi được công nhận "bốn tốt" ít lâu lại tụt xuống loại kém hoặc trung bình.

Đương nhiên, khi xem xét để phân loại, xét duyệt các chi bộ, đảng viên, chúng ta không khắt khe, câu toàn, thoát ly điều kiện thực tế phấn đấu của từng đảng bộ, chi bộ, tổ đảng, đảng viên. Phải căn cứ vào điều kiện thuận lợi, khó khăn, vào vị trí, trách nhiệm cụ thể của từng đơn vị, chức trách cụ thể của từng đảng viên, trên cơ sở đó xem xét một cách đầy đủ toàn diện cả bốn yêu cầu, chỉ có như thế mới là phương pháp đúng đắn.

Khi xem xét kết quả thực hiện của từng yêu cầu thì cần phải đi sâu phân tích, nêu rõ được tác động lãnh đạo và tinh thần phấn đấu vươn lên của chi bộ, đảng bộ, tổ đảng, đảng viên, tác động của từng mặt đối với việc xây dựng và trưởng thành toàn diện của tổ chức cơ sở đảng; không nên chỉ dừng lại ở con số chỉ tiêu của kế hoạch sản xuất, thu mua, hoặc những thành tích bề ngoài. Ví dụ như đánh giá về mặt lãnh đạo sản xuất của chi bộ không phải chỉ nhìn ở con số về tăng năng suất, thực hiện kế hoạch - những kết quả này là căn cứ rất quan trọng - mà phải xem xét nó được hoàn thành trong các điều kiện cụ thể như thế nào, vai trò lãnh đạo và sự phấn đấu của chi bộ, đảng viên ở đây ra sao? Về mặt công tác quân

chúng và công tác đảng cũng vậy không phải chỉ xem sinh hoạt học tập của chi bộ có đều hay không? chi bộ có làm công tác phát triển đảng viên mới không: nội bộ có đoàn kết không? v.v... mà quan trọng hơn là phải xem những việc đó đã tác động đến sản xuất, chiến đấu và chấp hành chính sách như thế nào, đã có tác dụng nâng cao vai trò và năng lực lãnh đạo toàn diện của chi bộ, đảng bộ đến đâu?

Đối với một đảng viên, cũng phải căn cứ vào chức trách cụ thể, đối chiếu với bốn yêu cầu để xem xét. Ví dụ: khi kiểm điểm về mặt sản xuất của đồng chí bí thư đảng ủy, cần xem đồng chí đó đã lãnh đạo, kiểm tra sản xuất thế nào? Không nên chỉ đơn thuần dựa vào thành tích chung của địa phương để kết luận về thành tích và những cố gắng của đồng chí đó.

Trong khi xem xét kết quả phấn đấu về sản xuất, chiến đấu và chấp hành chính sách của các chi bộ, đảng bộ cơ sở, tổ đảng và đảng viên, cần phải hết sức chú ý vấn đề dân chủ đối với quần chúng, quán triệt quan điểm quần chúng và tác phong đi đường lối quần chúng của Đảng. Trong điều kiện hiện nay, vấn đề này hết sức quan trọng. Có mở rộng dân chủ đối với quần chúng, tôn trọng vai trò làm chủ của quần chúng, thì mới động viên được đông đảo quần chúng đem hết nhiệt tình của mình đẩy mạnh sự nghiệp chống Mỹ, cứu nước. Phải ra sức ngăn ngừa tư tưởng vì thành tích mà dồn ép quần chúng, độc đoán, mệnh lệnh. Do mệnh lệnh, ép buộc quần chúng, làm sai chính sách mà đạt được thành tích vượt kế hoạch, thì không thì cho là tốt được.

Trên cơ sở làm tốt việc phê bình tự phê bình mà nhận xét, phân loại chi bộ, đảng viên.

Muốn nhận xét, phân loại chi bộ, đảng viên được tốt phải tiến hành phê bình tự phê bình nghiêm túc. Phải phát động được mọi cán bộ, đảng viên và tập thể chi bộ, đảng bộ, với tinh thần phê bình tự phê bình đúng đắn, kiểm điểm sâu sắc ưu điểm, khuyết điểm của mình về mọi mặt dựa theo vị trí, chức năng và phương hướng phấn đấu đã vạch ra. Cần tranh

thủ những nhận xét, ý kiến phê bình của quần chúng ngoài Đảng đối với sự lãnh đạo của chi bộ, đảng bộ và đảng viên. Thực tiễn đã chỉ rõ: nếu chúng ta tổ chức, hướng dẫn quần chúng ngoài Đảng phê bình chi bộ, đảng viên được tốt sẽ có tác dụng giáo dục đảng viên rất thiết thực và sâu sắc; đồng thời làm cho quan hệ giữa đảng viên và quần chúng thêm chặt chẽ. Các cấp ủy trên cần phê bình, uốn nắn cho cấp dưới; chỉ cho cấp dưới khắc phục những thiếu sót để tiến lên.

Cần đề phòng và tránh tư tưởng thành tích, cá nhân chủ nghĩa và cục bộ. Phải làm cho các đảng viên nhận rõ rằng việc nhận xét, phân loại chi bộ, đảng viên thực chất là một cuộc phê bình tự phê bình, nhằm tự mình kiểm điểm, đánh giá một cách khách quan, đúng đắn những chỗ mạnh, chỗ yếu của bản thân và đơn vị mình, từ đó mới có được phương hướng, yêu cầu phấn đấu sắp tới một cách đúng đắn, tích cực; quyết không phải là một sự ganh đua hơn kém. Nếu mang theo động cơ cá nhân, tư tưởng chạy theo thành tích, theo danh vị, thì sẽ dẫn đến sự nhìn nhận về mình và đơn vị mình không đúng, đương nhiên cũng không thể có phương hướng phấn đấu đúng được, và kết quả là hạn chế bước đường tiến tới.

Trong khi kiểm điểm, nhận xét, chúng ta thường mất nhiều thời giờ vào việc bàn cãi xem đã hay chưa đạt "bốn tốt", đôi khi sa ngay vào chuyện này, chưa phải đã kiểm điểm sâu sắc mọi mặt. Chúng tôi nghĩ rằng không nên làm như vậy; điều quan trọng là căn cứ vào vị trí, trách nhiệm, yêu cầu của đơn vị, trách nhiệm của cá nhân mình, hướng theo bốn yêu cầu mà tự phê bình kiểm điểm sâu sắc mọi mặt, phân tích thấy rõ được thành tích, ưu điểm và khuyết điểm, chỗ yếu và chỗ mạnh, thấy rõ được còn phải làm gì để vươn lên. Giải quyết tốt những vấn đề đó là giải quyết được việc phân loại, xếp hạng.

Để chỉ đạo chặt chẽ việc nhận xét phân loại chi bộ, đảng viên, cấp ủy và ban tổ chức các cấp, nhất là cấp trên trực tiếp của đảng bộ cơ sở, của chi bộ, cần làm cho các chi bộ và đảng viên nắm vững ý nghĩa, yêu

cầu và phương pháp nhận xét, phân loại. Huyện ủy và Ban tổ chức huyện cần nắm tình hình, đặc điểm của từng nơi để hướng dẫn các đảng bộ cơ sở và chi bộ đi sâu vào những vấn đề chính, những chỗ yếu, những thiếu sót của từng nơi mà kiểm điểm và rút kinh nghiệm; gợi ý cho từng nơi về phương hướng tiến lên từ nay đến cuối năm. Mặt khác đi sâu vào một vài chi bộ, đảng bộ cơ sở, tổ đảng để rút kinh nghiệm chỉ đạo chung. Dùng lực lượng phái viên kiểm tra và cán bộ làm công tác xây dựng Đảng của huyện để giúp đỡ cơ sở kiểm điểm. Qua đó nắm tình hình, giúp cho việc công nhận của huyện ủy được nhanh chóng và chính xác. Các cấp ủy cần chỉ đạo trực tiếp và chặt chẽ công tác này, tránh khoán trắng cho ban tổ chức các cấp làm. Trong một thời gian nhất định, các cấp ủy cần coi trọng công tác này là một công tác đột xuất về xây dựng Đảng.

Thông qua việc công nhận đảng bộ cơ sở và chi bộ "bốn tốt", huyện ủy cần đánh giá chung tình hình tổ chức cơ sở của Đảng; có kế hoạch nâng cao chất lượng những chi bộ, đảng bộ cơ sở đạt yêu cầu "bốn tốt", được công nhận giúp các nơi khác phấn đấu vươn lên; nhất là phải có kế hoạch củng cố những chi bộ và đảng bộ kém để đưa lên "bốn tốt". Có như vậy việc phân loại, xét duyệt "bốn tốt" mới có ý nghĩa và tác dụng thiết thực.